Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 2ri-494/25
2-20157713-02-2ri-18122025

D E C I Z I E

25 mai 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, Reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice
din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de lichidatorul SRL „Olnaco-Group” – Cerga Mihail, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Olnaco-Group”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 27 noiembrie 2025,

emisă la cererea depusă de avocatul Cobzac Daniel, în interesele terțului poprit SRL „Acorex”, cu privire la ridicarea excepției de tardivitate a cererii de validare a popririi depusă de SRL „Olnaco-Group” împotriva terțului poprit SRL „Acorex” cu privire la încasarea sumei

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În fapt, în procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află procesul de insolvabilitate intentat față de SRL „Olnaco-Group”.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 26 ianuarie 2021, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Olnaco-Group” și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de debitor, iar prin încheierea din 06 februarie 2024, s-a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului debitorului și distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea debitorului, fiind investit în funcția de lichidator al SRL „Olnaco-Group”, administratorul autorizat Cergă Mihail.

În cadrul procesului respectiv, la 04 aprilie 2024, SRL „Olnaco-Group” a depus cerere de validare a popririi cu privire la încasarea din contul terțului poprit SRL „Acorex”, a sumei 3.063.404,50 lei.

Totodată, avocatul Cobzac Daniel, acționând în interesele terțului poprit SRL „Acorex”, a înaintat cerere cu privire la ridicarea excepției de tardivitate a cererii de validare a popririi.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 27 noiembrie 2025, a fost admisă excepția de tardivitate ridicată de avocatul Cobzac Daniel, în interesele terțului poprit SRL „Acorex” și respectiv respinsă ca tardivă cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul SRL „Olnaco-Group” (în procedura falimentului) împotriva terțului poprit SRL „Acorex”, cu desființarea popririi înființate de lichidatorul SRL „Olnaco-Group” și încasarea de la SRL „Olnaco-Group” în beneficiul statului, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 76.818,07 lei, care urmează a fi plătită nu mai târziu de 6 luni din data emiterii prezentei încheieri.

Solicitarea recurentului

La 05 decembrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), lichidatorul SRL „Olnaco-Group” – Cerga Mihail, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 27 noiembrie 2025, solicitând casarea actului judecătoresc și soluționarea în fond a cererii cu privire la ridicarea excepției de tardivitate cu emiterea unei noi soluții, prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea respectivă, restituind cauza pentru examinare în fond.

În motivarea cererii de recurs, s-a invocat că încheierea contestată este neîntemeiată, întrucât instanța de fond ar fi aplicat eronat normele cu privire la prescripția extinctivă, fără a ține cont de obiectul și temeiul juridic al acțiunii.

Astfel, recurenta a susținut că dreptul de regres invocat nu rezultă din executarea unei obligații de către un codebitor solidar, ci din raporturile de fidejusiune, fiind aplicabile prevederile art. 1154 Cod civil, iar termenul de prescripție urma a fi calculat de la momentul în care SRL „Olnaco-Group” a cunoscut sau trebuia să cunoască existența și întinderea creanței.

De altfel, recurenta a subliniat că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că SRL „Olnaco-Group” nu cunoștea datele cu privire la plățile efectuate de SRL „Acorex” către BC „Victoriabank” SA, aceste circumstanțe fiind clarificate doar prin încheierea irevocabilă din 12 iulie 2022, prin care s-a constatat natura sumelor achitate și proveniența acestora din administrarea bunurilor aparținând debitorului insolvabil.

Totodată, recurenta a invocat că validarea popririi urmărește recuperarea unor sume datorate masei debitoare și nu afectează securitatea raporturilor juridice, iar aplicarea excepției de tardivitate ar conduce la menținerea unei îmbogățiri fără just temei a SRL „Acorex”.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând legalitatea încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate și a

materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept aplicabile la caz, Colegiul statuează că recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 27 noiembrie 2025, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată, din raționamentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4), din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

De asemenea, potrivit art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

În fapt, din lucrările cauzei se atestă faptul că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 26 ianuarie 2021, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Olnaco-Group” și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de debitor, iar prin încheierea din 06 februarie 2024, s-a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului debitorului și distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea debitorului, fiind investit în funcția de lichidator al SRL „Olnaco-Group”, administratorul autorizat Cergă Mihail.

În cadrul procesului respectiv, SRL „Olnaco-Group” a depus cerere de validare a popririi cu privire la încasarea din contul terțului poprit SRL „Acorex”, a sumei 3.063.404,50 lei, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 27 noiembrie 2025, a fost admisă excepția de tardivitate ridicată de avocatul Cobzac Daniel, în interesele terțului poprit SRL „Acorex” și respectiv respinsă ca tardivă cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul SRL „Olnaco-Group” (în procedura falimentului) împotriva terțului poprit SRL „Acorex”, cu desființarea popririi înființate de lichidatorul SRL „Olnaco-Group”.

În materie de drept, Completul menționează că potrivit art. 126 alin. (1), (9) și (11) din Legea insolvabilității, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției; Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvabilității/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma

datorată, poate sesiza instanța de insolvabilitate în vederea validării popririi. Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

Astfel, într-adevăr după cum a statuat instanța de fond, conform art. 186^1, alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

Reieșind din prevederile art. 391 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, iar conform art. 395 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Conform art. 396 alin. (1) și (2) Cod civil, prescripția dreptului la acțiune în regres expiră la data în care ar fi expirat prescripția dreptului la acțiune al creditorului inițial față de debitorul urmărit în regres. Cu toate acestea, prescripția dreptului la acțiune în regres nu poate expira mai devreme de 6 luni din data în care a apărut dreptul la acțiune în regres sau din data în care creditorul inițial a înaintat acțiunea față de persoana îndreptățită la regres, oricare din aceste date este mai devreme.

În conformitate cu art. 272 alin. (6) Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019), în cazul obligațiilor regresive, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data când trebuia executată obligația principală.

În acest sens, Colegiul reține că instituția prescripției extinctive reprezintă un mecanism juridic destinat asigurării securității raporturilor juridice și sancționării pasivității titularului dreptului, însă aplicarea acesteia nu poate avea loc în mod automat, prin raportare exclusivă la momentul formal al executării unei obligații, fără

examinarea naturii juridice a raportului litigios dedus judecății, a obiectului pretenției și a momentului real în care titularul dreptului a cunoscut sau trebuia să cunoască existența încălcării dreptului său.

Așadar, dreptul de acces la instanță, garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, deși poate fi supus unor limitări procedurale, inclusiv prin instituirea unor termene de prescripție, impune ca aceste restrângeri să fie prevăzute de lege, să urmărească un scop legitim și să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit și mijlocul utilizat. Aplicarea normelor privind prescripția extinctivă într-o manieră formalistă, fără analiza particularităților speței, poate conduce la o restrângere disproporționată a dreptului de acces la justiție.

La caz, dispunând admiterea excepției de tardivitate și respectiv respingerea ca tardivă a cererii de validare a popririi, prima instanță a menționat că dreptul SRL „Olnaco Group" de a solicita validarea creanței în regres față de SRL „Acorex" s-a născut la momentul executării obligației față de creditorul inițial BC „Victoriabank" SA, reținând că prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 12 iulie 2022, s-a stabilit că plățile efectuate de SRL „Acorex" către BC „Victoriabank" SA în sumă de 6.124.700 lei au stins obligațiile aferente raportului juridic dintre părți, iar ultima plată a fost efectuată la data de 28 decembrie 2017.

Prin urmare, raportându-se la prevederile art. 396 alin. (2) Cod civil, prima instanță a concluzionat că termenul de prescripție pentru exercitarea dreptului de regres a început să curgă de la data de 28 decembrie 2017 și era expirat la momentul depunerii cererii de validare a creanței de către SRL „Olnaco Group" la data de 04 aprilie 2024.

Cu toate acestea, analizând încheierea contestată prin prisma motivelor de recurs invocate, a materialelor cauzei și a normelor de drept material și procesual aplicabile, Colegiul judiciar constată că concluzia instanței de fond cu privire la admiterea excepției de tardivitate este una prematură, rezultată dintr-o interpretare eronată a momentului de la care urma a fi calculat termenul de prescripție extinctivă.

Astfel, Colegiul reține că obiectul cererii înaintate de lichidatorul SRL „Olnaco-Group" nu reprezintă un simplu regres rezultat din executarea unei obligații solidare, ci derivă din raporturile de fidejusiune existente între părți și din împrejurarea că SRL „Acorex" a utilizat mijloace financiare rezultate din exploatarea bunului imobil aparținând SRL „Olnaco-Group" pentru stingerea unei obligații față de creditorul bancar.

Respectiv, instanța de fond a aplicat în mod formal prevederile art. 396 Cod civil, fără a ține cont de faptul că această normă nu este aplicabilă în mod automat tuturor situațiilor de regres, or, alin. (5) al art. 396 Cod civil stabilește expres că dispozițiile articolului nu se aplică în cazurile în care dreptul la regres derivă din executarea unei obligații în baza unei garanții personale sau în alte situații în care persoana era obligată să execute independent de existența ori prescripția dreptului creditorului inițial.

În speță, raportul juridic dedus judecății trebuie analizat prin prisma prevederilor

art. 1154 alin. (1) Cod civil, în redacția aplicabilă la momentul nașterii raportului obligațional, potrivit căruia fidejusorul care a executat obligația are drept de regres împotriva celorlalți fidejusori pentru partea ce le revine. Respectiv, termenul de prescripție urma a fi raportat la momentul nașterii dreptului efectiv la acțiune, conform regulii generale instituite de art. 395 Cod civil, și nu exclusiv la data efectuării unor plăți despre care recurenta susține că nu avea posibilitatea obiectivă să le cunoască și să le interpreteze juridic.

Contextual, Colegiul observă că instanța de fond nu a analizat faptul că SRL „Olnaco-Group" nu a efectuat plăți directe către BC „Victoriabank" SA și nici nu a participat la procesul de administrare a bunului ipotecat de către SRL „Acorex", iar în aceste condiții, simpla existență a procesului-verbal de conciliere nr. 065-961/14 din 20 martie 2015 nu demonstrează că recurenta cunoștea întinderea obligației, cuantumul sumelor achitate, natura acestora și mai ales faptul că mijloacele financiare utilizate proveneau din veniturile generate de bunul său.

Mai mult, Colegiul judiciar reține că circumstanțele referitoare la proveniența sumelor achitate către BC „Victoriabank" SA, precum și efectele juridice ale acestor plăți asupra raporturilor dintre părți, au fost clarificate prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău sediul central din 12 iulie 2022.

Prin această încheiere s-a constatat că SRL „Acorex" nu putea pretinde validarea unei creanțe împotriva SRL „Olnaco-Group", întrucât obligația fusese stinsă prin utilizarea veniturilor provenite din administrarea bunului aparținând debitorului insolvabil.

De asemenea, este relevant faptul că aceeași creanță invocată de SRL „Acorex" în cadrul procedurii de insolvabilitate a fost examinată în fond, fără ca instanța să o considere tardivă, ceea ce confirmă că existența și întinderea raportului obligațional dintre părți reclamau o analiză de fond, iar nu o înlăturare exclusiv prin aplicarea formală a normelor cu privire la prescripția extinctivă.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că instanța de fond nu putea limita examinarea excepției de tardivitate la simpla constatare a datei efectuării plăților de către SRL „Acorex" către BC „Victoriabank" SA și să concluzioneze că din acel moment, a început să curgă termenul de prescripție al dreptului de regres al SRL „Olnaco-Group". O asemenea abordare ignoră obligația instanței de a stabili momentul nașterii dreptului la acțiune prin raportare la dispozițiile art. 395 Cod civil, respectiv data la care titularul dreptului a aflat sau trebuia, în mod rezonabil, să afle despre încălcarea dreptului său.

Prin urmare, în speță, instanța de fond urma să verifice dacă, anterior pronunțării încheierii din 12 iulie 2022, recurenta dispunea de informații suficiente și certe care să îi permită să cunoască faptul că plățile efectuate de SRL „Acorex" proveneau din veniturile generate de bunul imobil aparținând SRL „Olnaco-Group" și că acestea au fost utilizate pentru stingerea unor obligații în condiții care puteau genera un drept de regres ori o obligație de restituire. Tocmai prin încheierea irevocabilă din 12 iulie

2022 au fost stabilite, cu autoritate de lucru judecat, împrejurările juridice esențiale cu privire la natura acestor plăți și efectele lor asupra raporturilor dintre părți.

Prin urmare, fără a clarifica dacă și în ce moment recurenta a cunoscut ori trebuia să cunoască aceste împrejurări, instanța de fond a stabilit în mod prematur momentul de început al curgerii termenului de prescripție extinctivă, soluționând excepția de tardivitate în lipsa unei cercetări complete a circumstanțelor relevante.

În aceste condiții, erorile constatate nu pot fi înlăturate de instanța de recurs, întrucât presupun verificarea și aprecierea unor împrejurări de fapt care nu au făcut obiectul unei analize efective în fața primei instanțe, iar prin urmare, recursul urmează a fi admis, încheierea contestată casată integral, iar cauza remisă spre rejudecare aceleiași instanțe.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să înlăture deficiențele constatate prin prezenta decizie și să stabilească, în baza probelor administrate și a tuturor circumstanțelor relevante ale cauzei, momentul concret în care SRL „Olnaco-Group”, prin persoana îndreptățită să acționeze în numele masei debitoare, a aflat sau trebuia să afle despre existența și încălcarea dreptului pretins, inclusiv prin raportare la constatările reținute în încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău sediul central din 12 iulie 2022.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b), 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de lichidatorul SRL „Olnaco-Group” – Cerga Mihail, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Olnaco-Group”.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 27 noiembrie 2025, emisă la cererea depusă de avocatul Cobzac Daniel, în interesele terțului poprit SRL „Acorex”, cu privire la ridicare a excepției de tardivitate a cererii de validare a popririi depusă de SRL „Olnaco-Group” împotriva terțului poprit SRL „Acorex” cu privire la încasarea sumei, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată, în aceeași instanță și în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval

Andrei